

[Energiministeren]

rika. Regeringen fastholder denne opfordring, dels for, som det er udtrykt i folketingets beslutning af den 26. maj 1978, at bidrage til en begyndende isolering af det sydafrikanske apartheidstyre, dels for at undgå, at Danmarks energiforsyning bliver afhængig af leverancer fra et potentielt kriseområde.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at der har været en lidt usædvanlig debat om, hvorvidt elværkerne har efterkommet regeringens og folketingets henstilling. Det afgørende ved vurderingen af dette spørgsmål er imidlertid efter regeringens opfattelse, at elværkerne faktisk bestræber sig på at omlægge og sprede kulimporten i overensstemmelse med henstillingen. Det mener regeringen at elværkerne gør, men vi er parate til at bidrage med et mere direkte engagement fra regeringens side. Med henblik herpå har jeg foreslået – og elværkerne har tilsluttet sig det – at der ned sættes et kulforsyningsudvalg, hvor vi i fællesskab kan opstille et handlingsprogram for kulimporten baseret på regeringens henstilling samt på de faktiske muligheder for at sprede indkøbene set i lyset af de stigende mængder kul, vi under alle omstændigheder både i 1980'erne og fremefter skal importere.

Regeringen mener ikke, at staten kan skaffe disse mængder kul bedre end elværkerne og bedre end andre hidtidige importører. Elværkerne udfolder omfattende bestræbelser på at sikre sig de nødvendige forsyninger på kort, mellemlang og lang sigt, bl. a. gennem forhandlinger om tilførsler, langtidskontrakter, investeringer m. v. fra Australien, Canada og Colombia.

Men regeringen er parat til at hjælpe med at skaffe kul fra alternative forsyningskilder, og vi er villige til at yde støtte f. eks. i forbindelse med engagementer i minedrift og import, hvor dette er fremmede for forsynings sikkerheden.

Det nævnte kulforsyningsudvalg skal endvidere danne rammen om en tættere løbende dialog mellem regeringen og elværkerne med henblik på at fremme løsningen af de problemer af bl. a. miljømæssig og trafikal karakter, der rejser sig i forbindelse med den voksende kulimport.

I det hele taget er det min hensigt gennem et tættere samarbejde med elværkerne at skabe baggrund for en rollefordeling, der mere direkte afspejler, at det overordnede ansvar for energipolitikken ligger hos energiministe-

ren, således at elværkerne ved at blive befriet for at stå som en part i den politiske, overordnede energidebat kan koncentrere sig om deres egentlige opgave, nemlig at producere elektricitet så effektivt som muligt på det grundlag, den overordnede energipolitik angiver.

Fra mit møde den 1. februar 1980 med repræsentanter for Danske Elværkers Forening, Elsam og Elkraft har jeg indtryk af en positiv indstilling fra deres side til at gå ind i et sådant nærmere samarbejde.

Lad mig til slut nævne betydningen af energiforskningen. Hvis Danmark på længere sigt skal forbedre sin energiforsynings situation, er det nødvendigt dels at forske i alternative forsyningsmuligheder og en mere effektiv udnyttelse af energien, dels at udvikle, demonstrere og markedsføre de teknologier, som bliver resultatet af forskningen.

For at styrke den målrettede energiforskning her i landet er der fra 1977 startet en udbygning af dansk energiforskning. Udbygningen planlægges og administreres af energiministeriet.

For anvendelse i 5 års perioden 1977–82 har folketinget foreløbig bevilget i alt 412 mill. kr. Det er regeringens hensigt i forbindelse med beskæftigelsesplanen for 1981, 1982 og 1983 at søge tilvejebragt yderligere midler til energiforskningen.

Dansk energiforskning er gennemgående af temmelig konkret resultatorienteret karakter. Det drejer sig om et forsøg på at skyde genvej til løsningen af energikrisens problemer. Samtidig er beskæftigelsesvirkningen her i landet høj både direkte og ved den indirekte virkning, der ligger i den efterfølgende produktudvikling i dansk erhvervsliv. Vi skulle gerne sikre os en så god international position som muligt på et område, alle venter bliver præget af udvikling og vækst i de kommende år.

Men når man taler om forskning og udvikling, må man gøre sig klart, at der kan gå årtier fra det tidspunkt, hvor forskningsresultaterne foreligger, indtil de ny energiteknologier, som er resultatet, er trængt ind på markedet og dermed er i stand til at yde et faktisk bidrag til energiforsyningen.

Ved planlægningen af forskningen må man således se et godt stykke ind i næste århundrede. Dette betyder, at ikke blot den mest sandsynlige energifremtid, men mange